

‘Ik maak je dood’ is Marokkaans

Het gedrag van Amsterdams tuig heeft wel degelijk Marokkaanse wortels, zegt **Ahmed Marcouch**.

Burgemeester Job Cohen heeft er bij de Marokkaanse gemeenschap op aangedrongen de agressiviteit in te dammen van de Marokkaanse jongens die ik eerder tuig noemde. Ik wil graag dat Cohen daarmee doorgaat. De Marokkaanse gemeenschap moet dit voortdurend ter sprake brengen, overal waar Marokkanen bij elkaar komen. Deze kwelgeesten roepen niet alleen ‘Ik maak je dood’ tegen ambulancebroeders, ze gooien ook stenen, versperren de weg en roven zelfs ambulances leeg, terwijl de broeders zich ontfemen over de gewonde of dode. Deze jongens zijn vaak dezelfde als die mensen beroven en in auto’s inbreken. Ze stigmatiseren de Marokkaanse gemeenschap.

Juist de Marokkaanse gemeenschap kan helpen met een oproep tot een beschavingsoffensief. Bij de oplossing is de cultuur wel degelijk relevant. Het gedrag van de kwelgeesten heeft Marokkaanse wortels. Hier botst een overlevingsmentaliteit uit Marokkaanse berggebieden op een cultuur van hulpvaardigheid uit de lage landen. Een gedrag gedreven door

angst, achterdocht, slachtoffer-schap en gekrenkte trots botst op de mores van dienen en zorgen volgens keurige protocollen. De Nederlandse gezagsdragers en hulpverleners hebben geen antwoord op deze agressie. Incasseren, zei de rechter enkele jaren geleden tegen een politieagente die door tuig was uitgescholden voor kuthoer, terwijl ze haar het bonnenboekje uit de handen trokken: ‘u werkt in Amsterdam dus u moet daar maar tegen kunnen’.

Die incasseringsgewoonte, daar moeten wij vanaf. Dat kan ook, ik

Wij maakten een eind aan opgestoken vinger. Hoe? 250 gulden boete!

heb zelf meegemaakt dat wij als agenten in Amsterdam-Oost een einde maakten aan de opgestoken middelvinger waarop wij voortdurend getrakteerd werden. Hoe? Simpel: 250 gulden boete. Daar keek men in het begin vreemd van op, maar na enkele maanden werd de middelvinger een zeldzaam verschijnsel. Straffen helpt.

Opvoeden helpt ook. Het klopt wat Sabra Dahhan zegt op vk.nl/opinie: ‘in Marokko komen ambulances pas als je ze contant betaalt’. Of hard schreeuwt. Er geldt nogal eens het recht van de

sterkste. Als gezagsdragers en hulpverleners netjes bejegend worden, is dat niet uit respect, maar vaak uit angst. Zo voeden sommige Marokkaanse ouders hun kinderen ook op, die zeggen dagelijks: ‘Niet doen, anders maak ik je dood’. Dat is een retorische zin als ‘krijg de kanker’. Toch introduceert die zin angst als de emotie die gedrag in toom houdt.

Dus wat gebeurt er als deze disciplinerende angst weg is? In Nederland hoeft namelijk niemand bang te zijn. Hier zijn beschaafde kanalen waar mensen hun gram kunnen halen. En daarom zeg ik dat een beschavingsoffensief nodig is, niet alleen op school en in de inburgeringscursus – het moet met man en macht gebeuren, met hulp van de hele gemeenschap en zeker van de Marokkaanse. Dus Samenwerkende Marokkanen Nederland (SMN), ik begrijp jullie verdriet, ik lijd mee, maar laten we het onder ogen zien en dit tekort aan beschaving onder een overzienbare groep met kracht tegengaan, er burgerschap tegenover stellen. Zodat wij trots kunnen zijn als Marokkaanse Nederlander en ons niet hoeven laten troosten door overheidsdienaren die goedwillend roepen dat onze oorsprong niet erg is omdat wij uiteindelijk toch allen Nederlander zijn.

Ahmed Marcouch is stadsdeelvoorzitter van Amsterdam Slotervaart.